

محمد رضا ربانی تربتی

ایشان به دستور پدر حکیم و عارف خود ، شیخ محمد کاظم مجتهد ربانی ، در کنار فقه و اصول به فراگیری حکمت و عرفان روی آورد...

ولادت : 1334ق.

محل ولادت: تربت حیدریه

وفات : 1423ق.

محل دفن: شهر ری

محل تحصیل: تهران

اساتید: حضرات میرزا مهدی آشتیانی ، سید ابوالحسن رفیعی قزوینی ، ملا عباس تربتی و ...

استاد عرفان : محی الدین مهدی الهی قمشه ای

تالیفات : حمد ربانی ، جلوات ربانی و ...

ایشان به دستور پدر حکیم و عارف خود ، شیخ محمد کاظم مجتهد ربانی ، در کنار فقه و اصول به فراگیری حکمت و عرفان روی آورد. استعداد و ذوق کم نظیر و صفای باطن و ریاضت های مستمر علمی و عملی و همچنین درک محضر بزرگان در حوزه معارف عرشی او را در عداد کرسی نشینان حکمت و عرفان قرار داد.

وی علاوه بر کتب رسمی عرفان نظری ، مشکلات مثنوی معنوی و اشعار حافظ را نزد حکیم میرزا مهدی آشتیانی فرا گرفت . آیت الله ربانی مانند بسیاری از علمای اهل معرفت مثنوی مولوی را تفسیر انفسی و باطنی قرآن کریم می دانست و بارها این شعر شیخ بهایی را می خواند:

من نمی گویم که آن عالی جناب

هست پیغمبر ولی دارد کتاب

مثنوی او چو قرآن مدل

هادی بعضی و بعضی را مدل

در جلسات انسی که میان او و آیت الله العظمی میلانی و با حضور علامه طباطبایی برگزار می شد با نغمه ملکوتی و سکر آور خود به خواندن اشعار حافظ و مثنوی مولوی و غزلیات مرحوم الهی قمشه ای و مدح ائمه اطهار (ع) می پرداخت و به قول آیت الله میلانی آتشفشانی می کرد که قلوب مستعد از خود بی خود شده وارد فضای ملکوت می شدند.

ارادت و خضوع وی به ساحت قدس اهل بیت (ع) دیدنی بود. گاهی که می خواست به حرم مطهر امام رضا علیه السلام مشرف شود با حالتی که حاکی از هیجان معنوی و بهجت باطنی و همیشگی اش بود ، می فرمود:

المنه لله که در میکده باز است

وین سوخته را بر در او روی نیاز است .